

jako maksymalną granicę wysokość 900 m. Naumov (1948), Sviridenko (1943) podają dla *A. a. caucasicus* Duk. wysokość do 1000 m na Kaukazie i 1600 m w Sirmirieczu. Nowsze obserwacje (Kratochvíl & Rosický, 1954) wykazują obecność myszy polnych na obszarze Czechosłowacji najczęściej na terenach położonych poniżej 300 m, rzadziej 500—600 m. Przy wyjątkowo sprzyjających warunkach myszy te mogą występować jeszcze wyżej, co ostatnio stwierdził Mrčiak (1962), znajdując je w Tatrach na wysokości 1023 m. W Polsce na wysokości około 700 m odławiał myszy polne Grodziński (1959). Miało to miejsce w zupełnie odmiennym układzie warunków, w stosunkowo bliskim sąsiedztwie pól.

Wydaje się, że jedyną możliwością dotarcia myszy polnych w partię szczytowe Ślęży było wykorzystanie istniejących w latach powojennych pasm wyrębów. Dziś porasta je młodnik, w którym całkowicie brak myszy polnych. Łowiono je wyłącznie w części młodnika graniczącej ze szczytem. Być może, że w tych niekorzystnych warunkach jedną z szans przeżycia myszy polnych w okresie zimy są ludzkie zabudowania.

PIŚMIENNICTWO

Grodziński, W., 1959: Sukcesja zespołów drobnych ssaków na zarastającym zrzebie i zsuwie górskim w Beskidzie Średnim (Karpaty Zachodnie). Ekól. pol., A 7, 4: 83—143. Warszawa. Kratochvíl, J. & Rosický, B., 1954: K rozsireni a rozmnozování myšice temnopase (*Apodemus agrarius*) v CSR. Zool. entomol. listy, 3(18), 2: 97—108. Mohr, E., 1938: Die freilebenden Nagetiere Deutschlands. 1—112. G. Fischer, Jena. Mrčiak, M., 1962: Vyskyt rysavki rolnej (*Apodemus agrarius* Pallas, 1778) v Tatranskom narodnom parku (Vysoke Tatry). Biologia, 17, 5: 377—379. [Naumov, N.] Наумов, Н., 1948: Очерки сравнительной экологии мышевидных грызунов. 3—203. АН СССР, Москва — Ленинград. [Sviridenko, P.] Свириденко П., 1943: Экологические факторы определяющие географическое распространение и евритопность полевой мыши. Зоол. журн., 22, 5: 280—297. Москва.

SUMMARY

The occurrence of *A. agrarius* on the top of Ślęza Mt., was stated. The only one way of immigration of mice onto the top might be clearings, existing after the IIInd war. Now this part of Ślęza is isolated from fields and meadows. It is possible that mice live through the winter in buildings, placed on the top.

Katedra Zoologii Wyższej Szkoły Rolniczej, Wrocław, Cybulskiego 20.

Ryszard HAITLINGER & Stanisław HUMIŃSKI

TWO CASES OF "SPOTTING" IN *MICROTUS AGRESTIS* (LINNAEUS, 1761)

O DWÓCH PRZYPADKACH ŁACIASTOŚCI ("SPOTTING") U *MICROTUS AGRESTIS* (LINNAEUS, 1761)

When trapping for small mammals in the Sudetes we succeeded in catching two specimens of the field vole, *Microtus agrestis* (Linnaeus, 1761), showing anomalies in coat coloration. One of them (♂) was taken in the Sowie Mts. on May 25, 1962. An apparent white spot was present on the head of this specimen. The other individual (♂, leg. September 29, 1962), caught in the Izerskie Mts., had 5 white spots of various sizes situated medially on the dorsal portion of the fur. The first spot was on the forehead and the last one, the largest, at the height of the scapulae, slightly displaced to the right.

It is difficult to determine here for certain whether these anomalies are "piebald spotting" (symbol — s) or "dominant spotting" (symbol — W) mutations. They are both known, among other mutations, in the common vole, *Microtus arvalis* (Pallas, 1779) (Frank & Zimmermann, 1957). Animals were caught in snap traps and consequently there was no opportunity to carry out a genetic analysis. However, the appearance of the spots suggested that they were probably "piebald spotting" mutations, for white spots in the s/s individuals of the common vole and house mouse, *Mus musculus* Linnaeus, 1758 differ from those in the W/w specimens in their being sharply demarcated from the normally pigmented portions of the coat (Frank & Zimmermann, 1957; Grünsberg, 1943).

In the specimens in question the mutated character of "spotting" manifested itself relatively poorly.

The cases of "spotting" mutations discussed in this paper were found among about 100 other specimens of *M. agrestis*.

REFERENCES

Frank, F. & Zimmermann, K., 1957: Färbungsmutationen der Feldmaus, *Microtus arvalis* (Pall.). Ztschr. Säugetierkunde, 22, 1/2: 87—100. Grüneberg, H., 1943: The genetics of the mouse. Univ. Press, Cambridge.

Dept. of Zoology, College of Agriculture, Wrocław, Cybulskiego 20.